

РЕШЕНИЕ

№ 2348

гр. София, 02.05.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав, в публично заседание на 17.04.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **9095** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.156 и сл.ДОПК.

Образувано е по жалба на ЕТ”Р.- А. С.”гр.С. срещу Ревизионен акт №[ЕГН]/22.06.2011 година,потвърден с Решение №156012.09.2011 година на Директор на Дирекция” ОУИ”.

Развитите в жалбата оплаквания са за незаконосъобразност на атакувания ревизионен акт.Твърди се,че неправилно органът по приходите е приел, че не следва да се признае право на данъчен кредит и не е анализирал представените по делото доказателства . Иска се отмяна на ревизионния акт и се претендират сторените по делото разноски.

В съдебно заседание,жалбоподателят- [фирма]@@3@ [населено място], редовно уведомен при условията на чл.137, ал.7 АПК, се представлява от адвокат М. и адвокат И.,редовно упълномощени, които поддържат жалбата на заявените основания и претендират сторените по делото разноски. Подробни съборажени яв тази насока развиват ви представените по делото писмени бележки.

Ответникът по жалбата-Директор на Дирекция”Обжалване и управление на изпълнението” при ЦУ на НАП-гр.С.,редовно уведомен при условията на чл.137, ал.7 АПК, се представлява от юрисконсулт Г.,редовно упълномощен,който оспорва жалбата като неоснователна и претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град след като прецени събраните по делото доказателства,ведно с доводите, възраженията и изразените становища на страните,при условията на чл.142,ал.1 АПК,вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

От приложеното Удостоверение за актуално състояние, е видно, че жалбоподателят е действащ с основен предмет на дейност подробно посочен в Удостоверението и се управлява от А. С. С..

Със Заповед №1438/18.05.2009 година на Изпълнителен директор на НАП- [населено място], Р. Е. К. е назначен за държавен служител на длъжността главен инспектор по приходите при ТД на НАП- С. град, считано от 01.06.2009 година.

Със Заповед № 37.14/30.12.2009 година на Териториален директор на НАП- С.-С. И. А. е преназначена от длъжността-Началник сектор на длъжността Началник- сектор с изнесено работно място- С.- област, считано от 01.01.2010 година.

Със Заповед №РД-01-6/04.01.2010 година, Директор ТД на НАП- С.- град нередил функциите на компетентен орган да издава заповеди за възлагане на ревизии да се изпълняват от изрично изброени служители в ТД на НАП- С.- град, измежду които и С. И. А.- Началник сектор” Ревизии” при ТД на НАП- С., с изнесено работно място- С.- област.

Със Заповед за възлагане на ревизия №1011020/16.12.2010 година, С. И. А. на длъжност- Началник сектор” Ревизии” при ТД на НАП- С.- град възложила да бъде извършена ревизия на [фирма] [населено място], определила състава на ревизиращия екип- Р. Е. К. на длъжност- главен инспектор по приходите, и ръководител екип и Е. С. К. на длъжност- старши инспектор по приходите, обхвата на ревизията по видове задължения и по периоди- ДДС-01.01.2009 година-30.11.2010 година, срока, в който следва да завърши ревизията- до три месеца, считано от датата на връчване на заповедта за възлагане.

Заповедта за възлагане на ревизия е връчена лично срещу подпис на 23.12.2010 година на ревизирувания данъчен субект / видно от разписката, неразделна част от заповедта за възлагане, приложена на лист 220 от делото/

С нова Заповед за възлагане на ревизия № 110347/21.03.2011 година, органът възложил ревизията-С. И. А.- началник сектор” Ревизии” определил нов срок за завършване на ревизията- до 23.04.2011 година.

Новата заповед за възлагане на ревизия е връчена лично срещу подпис на пълномощник на ревизирувания данъчен субект на 30.03.2011 година.

На 09.05.2011 година, органите по приходите, включени в състава на ревизиращия екип съставили Ревизионен доклад №1103471, с който предложили да бъдат установени задълженията на ревизирувания данъчен субект по видове и по периоди, подробно посочени в него.

Ревизионният доклад е връчен лично срещу подпис на ревизирувания данъчен субект на 25.05.2011 година, видно от разписката, неразделна част от Ревизионния доклад.

Със Заповед за определяне на компетентен орган № К 1103471-1/22.06.2011 година, Ц. К. Н. на длъжност Началник сектор „ Ревизии” при ТД на НАП- С.- град определил за компетентен орган по издаването на ревизионен акт на ЕТ Р. А. С.” [населено място] Е. К. на длъжност- Главен инспектор по приходите.

На 22.06.2011 година, Р. Е. К. на длъжност- главен инспектор по приходите издал обжалвания Ревизионен акт №[ЕГН], с който установил задълженията на ревизирувания данъчен субект по видове и по периоди, подробно посочени в него.

Ревизионният акт е връчен лично срещу подпис на ревизирувания данъчен субект на 27.06.2011 година.

На 07.07.2011 година, дружеството- жалбоподател депозирало жалба до Директор на Дирекция”ОУИ” срещу издадения ревизионен акт .

На 12.09.2011 година с Решение №1560, Директор на Дирекция"ОУИ", потвърдил обжалвания ревизионен акт в частта на установените задължения за месец 03.2009,м.05.2009 година,месец 06.2009 година и месец 12.2009 година и изменил ревизионния акт в останалата част, подробно посочена в решението.

Решението е връчено лично срещу подпис на ревизирия данъчен субект на 15.09.2011 година.

По делото са приложени всички събрани в хода на ревизионното производство доказателства.

По делото е назначена, изслушана и неоспорена от страните съдебно- счетоводна експертиза. В заключението си вещото лице е дало подробен отговор на въпросите ,поставени му като задача.

Разпитан в съдебно заседание, експертът заявява, че поддържа заключението си.

С оглед на така установената фактическа обстановка,Административен съд София-град намира предявената жалба за процесуално допустима,подадена в преклузивния срок по чл.156,ал.1 ДОПК от процесуален представител на легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване.Разгледана по същество,жалбата се явява основателна., но по съображения , различни от сочените в нея.

При проверката законосъобразността и обосноваността на ревизионния акт, съдът следва да извърши преценка дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма,спазени ли са процесуално-правните и материално правните разпоредби при издаването му-това са така наречените условия за редовно действие на ревизионния акт, залегнали в разпоредбата на чл.160,ал.2 ДОПК.

Обжалваният Ревизионен акт №[ЕГН]/22.06.2011 година година,е издаден от некомпетентен орган.

На първо място, ревизионното производство е започнало със Заповед за възлагане на ревизия ,издадена от С. И. А. на длъжност- Началник"Сектор" с посочена в заповедта ТД на НАП С.- град.От приложената Заповед от 30.12.2009 година, е видно лицето С. И. А. е назначена на длъжността -Началник сектор с изнесено РМ- С.- област,считано от 01.01.2010 година. Адресът за кореспонденция на жалбоподателя респективно на това, компетентна по смисъла на чл.8 от ДОПК е териториалната дирекция по седалището на местното юридическо лице,който в случая и от представеното удостоверение за актуално състояние е [населено място] , а не извън [населено място]/ на територията на С.. Област/ На следващо място, адресът по чл.28 от ДОПК е адресът на управление - за местните юридически лица, регистрираните търговски представителства и клоновете на чуждестранни лица, освен ако в регистър БУЛСТАТ не е вписан друг адрес за кореспонденция, съответно в търговския регистър не е вписан друг адрес на управление. От представеното Удостоверение за актуално състояние е видно, че седалището и адресът на управление, вписан в търговския регистър на жалбоподателя е [населено място],а не адрес попадащ в С.- област, което да обуслови териториална компетентност на орган по приходите , с конкретно посочено и лимитирано работно място- С.- област. Именно това конкретно посочване на изнесеното работно място- С.-област определя и териториалната компетентност на органа, възложил ревизията- да възлага ревизии на данъчно задължени лица, чието седалище и адрес за кореспонденция се намира именно в района на неговата териториална компетентност. Наред с това, и в заповедта за възлагане на ревизия, и в заповедта за определяне на компетентен орган, е посочен адрес за кореспонденция само и единствено [населено място].В ревизионния доклад изрично е посочено, че

жалбоподателят е с обща регистрация по ДОПК- ТД на НАП- [населено място]. Органът, възложил ревизията не е притежавал правомощия да възложи ревизия на данъчен субект, чието седалище и адрес на управление се намира извън пределите на неговата териториална компетентност/ аргумент от разпоредбата на чл.112,ал.2,т.1 от ДОПК-Ревизията може да се възлага от органа по приходите, определен от териториалния директор на компетентната териториална дирекция/. Де се приеме противното, това би означавало да се игнорира посоченото в Заповедта за преназначаване изнесено работно място- С.- област. На практика лицето С. И. А. осъществява правомощията си именно на територията на С. област. Лимитирането на териториалната компетентност, обусловена от конкретното посочено и изнесено работно място- С.- област води до единствения извод, че това лице/ този служител/ има граници на своите правомощия, определени в заповедта му за преназначаване. Да се приеме противното, това би означавало да се игнорира посоченото в Заповедта на Директор ТД на НАП изнесено работно място-С. област и да не се зачита разпределянето на функциите/ териториални/ между служителите в ТД на НАП- С./ защото, ако това бе наистина така, то в заповедта на Директор ТД на НАП не биха се конкретизирали конкретните работни места- изнесени на определени държавни служители, които следва да осъществяват служебните си задължения именно на определена територия. Наред с това, в приложената Заповед от 04.01.2010 година на Териториален директор на НАП- като заместник на С. И. А. е определен служителът Е. К. Д., а не Ц. К. Н., който е издал заповедта за определяне на компетентен орган. По делото не се представиха доказателства, сочещи, че Ц. К. Н. е определен да замества при отсъствие С. И. А.. Липсата на компетентност у органа, възложил ревизията, прави издаденият ревизионен акт нищожен. В най-общ смисъл, компетентността на определен административен орган посочва кръга от въпроси, с които той е оправомощен да се занимава, както и правомощията, с които органът разполага за решаването на тези въпроси и с оглед издаването на юридически/административни актове/, компетентността представлява нормативно признатата способност на даден орган да издаде определен акт. Компетентността на държавните органи е израз на специализацията на функциите на държавно управление и очертава кръга от задачи, възложени на отделните органи по осъществяването на определени държавни функции. Най-често, компетентността се определя като система от правомощия-съвкупност от права и задължения от особен характер, предоставени на органа за осъществяване на държавната власт. Значението на компетентността при издаване на административни актове е толкова голяма, че законодателят отчитайки тази значимост е въздигнал липсата на компетентност в първо то основание за оспорване на административните актове-чл.146,т.1 АПК/приложим по силата на препращащата норма на параграф 2 от ДОПК/. Липсата на компетентност у издателя на обжалвания ревизионен акт, прави последния нищожен, непораждащ правни последици и предполага обявяването и.

С оглед изхода на спора, на жалбоподателя следва да се присъдят направените по делото разноски в размер на 700 лева- държавна такса, заплатен депозит за вещо лице и заплатен адвокатски хонорар на един адвокат. Жалбоподателят е представляван от трима адвокати, с договорено възнаграждение ,но такова се присъжда само за един адвокат/ в случая – само на адвокат М..

Воден от гореизложеното и на основание чл.160,ал.1 ДОПК, Административен съд-София град

Р Е Ш И :

ОБЯВЯВА НИЩОЖНОСТТА НА Ревизионен акт №[ЕГН]/22.06.2011 година, потвърден с Решение №156012.09.2011 година на Директор на Дирекция" ОУИ".

ОСЪЖДА ДИРЕКТОР НА ДИРЕКЦИЯ"ОУИ" ПРИ ЦУ НА НАП- ГР.С. ДА ЗАПЛАТИ НА [фирма] ГР.С. СУМАТА ОТ 700 ЛЕВА- РАЗНОСКИ ПО ДЕЛОТО, КАТО СЪЩАТА СЛЕДВА ДА БЪДЕ ВЪЗСТАНОВЕНА ОТ БЮДЖЕТА НА ДИРЕКЦИЯ"ОУИ".

На основание чл.138 АПК, препис от решението да се изпрати на жалбоподателя, на ответника по жалбата.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от получаване на препис от същото, съгласно разпоредбата на 160, ал.6 ДОПК, вр. с чл.211, ал.1 АПК.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: